

Lovforslag nr. L 52. Fremsat den 1. november 1989 af arbejdsministeren (Kirkegaard)

Forslag

til

Lov om kommunal beskæftigelsesindsats

Kapitel I

Beskæftigelsesprojekter

§ 1. For at forbedre beskæftigelsesmulighederne for unge og for særligt udsatte grupper af ledige kan der oprettes beskæftigelsesprojekter.

§ 2. Beskæftigelsesprojekter kan oprettes af:

- 1) kommuner og amtskommuner,
- 2) statsinstitutioner og statslignende institutioner,
- 3) organisationer, foreninger, selskaber og lignende, hvis formål er almenyttigt, kulturelt, socialt, idrætsligt eller lignende, eller som arbejder med forsøgs- eller forskningsmæssige opgaver.

Stk. 2. Det skal så vidt muligt overlades til private at udføre beskæftigelsesprojekter.

§ 3. Arbejdet i beskæftigelsesprojekter må kun omfatte arbejde, der ellers ikke ville blive udført.

§ 4. Beskæftigelsesprojekter kan kun producere og afsætte produkter, såfremt

- 1) produktionen er nødvendig for at forbedre beskæftigelsesmulighederne for de ansatte,
- 2) afsætningen er en naturlig følge af produktionen og
- 3) afsætningen sker på markedsvilkår.

§ 5. Arbejdet i beskæftigelsesprojekter må ikke fortrænge anden produktion fra allerede eksisterende virksomheder.

Tilskud til andre iværksættere af projekter end kommuner og amtskommuner

§ 6. Kommuner og amtskommuner kan give tilskud til beskæftigelsesprojekter, der er oprettet af statsinstitutioner, organisationer, foreninger og lign., der er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 2 og 3. Tilskud kan ydes med op til 120 pct. af den faktiske lønudgift.

Stk. 2. Kommuner og amtskommuner kan opstille vilkår for tilskud, herunder om visitation til projekter.

Stk. 3. Kommuner og amtskommuner skal påse, at betingelserne for at yde tilskud overholdes.

Betingelser for ansættelse

§ 7. Den, der ansættes på et beskæftigelsesprojekt, skal på ansættelsestidspunktet tilhøre en særlig udsat gruppe af ledige og være tilmeldt arbejdsformidlingen som ledig.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan bestemme, at den der ansættes på et beskæftigelsesprojekt, skal have været tilmeldt Arbejdsformidlingen som ledig i mindst 3 måneder.

§ 8. Ansatte på beskæftigelsesprojekter skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Dette gælder dog ikke formænd, instruktører og lignende.

§ 9. Løn- og arbejdsvilkårene skal være overenskomstmæssige eller de sædvanlige ved tilsvarende arbejde. Kommunen eller amtskommunen kan dog fravige den overenskomstmæs-

sige eller fulde sædvanlige arbejdstid, hvis særlige grunde taler derfor.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter høring af Landsarbejdsnævnet fastsætte særlige lønvilkår for ansatte på projekter, hvor kommune, amtskommune eller stat er arbejdsgiver.

Stk. 3. De ansatte på beskæftigelsesprojektet kan komme i praktik uden for projekterne. I praktikperioden er ansættelses- og aflønningsforholdene uændrede.

Kapitel 2

Tilskud til ansættelse i private virksomheder Løntilskud

§ 10. For at forbedre beskæftigelsesmulighederne for unge og andre særligt udsatte grupper af ledige, kan bopælskommunen give tilskud til, at disse ansættes i private virksomheder og institutioner.

Stk. 2. Tilskudsperioden kan være op til 12 måneder.

Stk. 3. Kommunen fastsætter tilskuddets størrelse.

Stk. 4. Tilskuddets maksimale størrelse fastsættes af arbejdsministeren for et år ad gangen.

Betingelser for ansættelse

§ 11. Det er en betingelse for at få tilskud,

- 1) at den pågældende tilhører en særlig udsat gruppe af ledige på ansættelsestidspunktet,
- 2) at tilskuddet ikke medfører en ubillig konkurrence over for andre virksomheder, og
- 3) at løn- og arbejdsvilkår er overenskomstmæssige eller de sædvanlige ved tilsvarende arbejde. Ansættelse kan dog ske på deltid uanset overenskomst eller sædvanlige vilkår.

Stk. 2. Kommunen formidler kontakten til den private virksomhed med henblik på placering, jf. § 18.

Stk. 3. Kommunen indhenter oplysning fra arbejdsformidlingen om, hvilke grupper der kan være behov for at tage særligt hensyn til ved ansættelse i arbejde med løntilskud.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan bestemme, at det er en betingelse for at få tilskud, at den ledige har været tilmeldt Arbejdsformidlingen som ledig i mindst 3 måneder.

Kapitel 3

Administration m.v.

§ 12. Kommunerne varetager administrationen af denne lov.

Stk. 2. Kommunerne og amtskommunerne skal underrette Arbejdsformidlingen om iværksættelse af og ansættelse af ledige på beskæftigelsesprojekter.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om beskæftigelsesprojekter og løntilskud samt om indberetning.

§ 13. Kommunen kan fratage en arbejdsgiver retten til at ansætte ledige med løntilskud, hvis arbejdsgiveren ikke overholder bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser udstedt med hjemmel heri.

Stk. 2. Kommunen kan endvidere bestemme, at tilskud ikke kan udbetales, eller at tilskud skal tilbagebetales, såfremt:

- 1) arbejdsgiveren har afgivet urigtig erklæring om forhold, som er af betydning for at opnå ret til at ansætte ledige med løntilskud eller bevare retten hertil, eller
- 2) arbejdsgiveren forsægtligt har fortiet forhold, som har samme betydning som nævnt i nr. 1).

Kapitel 4

Uddannelser

§ 14. Kommuner og amtskommuner kan til særligt udsatte grupper af ledige iværksætte uddannelser mod betaling.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommuner og amtskommuner kan iværksætte arbejdsmarkedsuddannelser efter stk. 1 mod reduceret betaling.

Stk. 3. Deltagerne i arbejdsmarkedsuddannelser, som finansieres efter stk. 1-2, kan komme i praktik i tilknytning til uddannelsen i højst 4 uger.

Stk. 4. Deltagerne modtager i praktikperioden samme ydelse, som de har fået under den forudgående uddannelse.

Kapitel 5

Undervisning

§ 15. Arbejdsministeren kan tillade de ansatte på beskæftigelsesprojekter og i løntilskudsforhold at deltage i undervisning.

Stk. 2. Modtager de pågældende ikke løn, og er der knyttet en særlig godtgørelse til undervisningen, får de pågældende denne udbetalt.

Stk. 3. Modtager de pågældende ikke løn, og er der ikke knyttet en særlig godtgørelse til undervisningen, får de pågældende udbetalt en godtgørelse, der svarer til det maksimale tilskud efter § 10, stk. 4.

§ 16. Arbejdsmarkedsnævnene udarbejder hvert år en redegørelse med en vurdering af behovet for beskæftigelses- og uddannelsesaktiviteter inden for rammerne af denne lov.

Kapitel 6

Klage m.v.

§ 17. Kommunernes og amtskommunernes afgørelser efter denne lov vedrørende §§ 3-5 og § 11, stk. 1, nr. 2 og § 13, stk. 1 og 2 kan indbringes for arbejdsmarkedsnævnet. Nævnet træffer den endelige afgørelse.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan dog inden 4 uger efter, at arbejdsmarkedsnævnets afgørelser er meddelt, på eget initiativ tage den afgørelse, der er truffet af nævnet, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 18. Den kontakt med private virksomheder, som er nødvendig for placering af ledige i ansættelsesforhold efter denne lov varetages af kommunerne og amtskommunerne efter en generel forudgående aftale med Arbejdsformidlingen.

Kapitel 7

Anden lovgivning

§ 19. Kommunernes udgifter

- 1) efter denne lov,
- 2) efter lov om ungdomsvejledning og visse uddannelsesforanstaltninger,
- 3) efter lov om produktionsskoler og
- 4) til visse foranstaltninger til bekæmpelse af arbejdsløsheden blandt ledige under 30 år

skal i hvert af årene 1991 og 1992 udgøre mindst 130 kr. pr. indbygger pr. 1. januar 1990 henholdsvis 1991. Amtskommunernes udgifter skal tilsvarende udgøre 10 kr. pr. indbygger og Københavns og Frederiksberg kommuners udgifter 140 kr. pr. indbygger.

Stk. 2. I udgifterne efter stk. 1 kan indregnes kommunernes udgifter til kontanthjælp efter § 38, stk. 7, i lov om social bistand, til personer under 30 år. Beløbet pr. deltager kan dog maksimalt udgøre halvdelen af den godtgørelse, deltagerne modtager.

Stk. 3. Kommuner og amtskommuner, der i regnskabsårene 1991 henholdsvis 1992 anvender mindre end de i stk. 1 angivne beløb til de nævnte formål, og hvor ledigheden for under 30-årige er over 5 pct., indbetaler det overskydende beløb til staten efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse til anvendelse til beskæftigelsesfremmende formål.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan efter forhandling med arbejdsministeren, undervisnings- og forskningsministeren og kulturministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke foranstaltninger der er omfattet af stk. 1.

Kapitel 8

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 20. Loven træder i kraft den 1. januar 1991, § 7, § 9 og § 11, stk. 1, nr. 2 og 3 dog allerede den 1. januar 1990.

Stk. 2. Lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 79 af 15. februar 1988 ophæves.

Stk. 3. I § 8, i lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 583 af 31. august 1989 udgår *stk. 1.*

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 1-3*.

§ 21. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund for lovforslaget

Ved de seneste ændringer af beskæftigelsesloven er der sket en stigende grad af *decentralisering* af beskæftigelsesindsatsen fra centralt til regionalt/lokalt niveau. Kommunernes og amtskommunernes ansvar og indflydelse er tilsvarende blevet større. Hermed er mulighederne øget for lokalt at tilpasse indsatsen til de grupper, der har det største behov, og til at vælge hvilke foranstaltninger, der skal iværksættes i hvert enkelt område.

Denne decentralisering og kommunalisering har vist sig at være til gavn for den særlige beskæftigelsesindsats.

Regeringen vil med dette lovforslag tage det endelige skridt i denne udvikling, og lægge hele ansvaret for beskæftigelsesindsatsen over for ledige, der tilhører særligt udsatte grupper, herunder unge, ud til kommuner og amtskommuner.

Hidtil er beskæftigelsesindsatsen blevet finansieret ved, at en statslig bevilling er blevet fordelt som tilskud til kommuner og amtskommuner gennem de regionale Arbejdsmarkedsnævn. Til disse tilskud har kommunerne og amtskommunerne så lagt deres egne bevillinger.

Lovforslaget vil forenkle denne bevillingsprocedure. I overensstemmelse med at (amts)kommunerne får ansvaret for hele beskæftigelsesindsatsen, vil et beløb svarende til det statslige tilskud i stedet ydes som generelle tilskud.

Det er således ikke tanken, at lovforslaget skal ændre niveauet for indsatsen. Derimod vil den ændrede finansieringsmodel tydeliggøre, at ansvaret for indsatsens niveau ligger hos kommunerne og amtskommunerne.

Forslaget er et led i bestræbelserne på at afbureaukratisere den statslige administration, og forslaget indebærer derfor også *regelforenklning*. Forslaget ophæver den centrale styring på en række punkter, og overlader detailstyringen til kommuner og amtskommuner.

Der bliver således større spillerum lokalt med hensyn til aldersbetingelser, personkreds, tilskudsperio-

der samt kombination med undervisning og praktik. Herved øges kommunernes og amtskommunernes muligheder for at tage hensyn til den enkelte lediges særlige forudsætninger og indpasse en beskæftigelsesindsats i de øvrige klientrettede foranstaltninger.

Lempelsen af vilkårene for løntilskud vil også gøre det lettere at tage hensyn til de private arbejdsgivers konkrete forhold.

Arbejdsformidlingens kontrol med, at lovens betingelser er opfyldt, bliver herefter overflødiggjort, og Arbejdsformidlingen kan herefter i højere grad koncentrere sin indsats om at *betjene det ordinære arbejdsmarked*.

Lovforslaget støtter sig også på erfaringerne fra flere frikommuneforsøg, hvor man har positive erfaringer med at fravige aldersbetingelser, at fravige kravet om 3 måneders ledighed før en beskæftigelsesforanstaltning og med fleksible tilskudsperioder.

De kommunale organisationer har givet udtryk for støtte til et forslag efter disse retningslinier.

Udlægningen af beskæftigelsesindsatsen til kommunerne og amtskommunerne foreslås at træde i kraft den 1. januar 1991. Kommuner, amtskommuner, Arbejdsformidling og Arbejdsmarkedsnævn får herved god tid til at forberede nyordningen.

Endvidere videreføres pligtbeløbet i 1991 og 1992 med samme beløb.

2. Ændringer i forhold til gældende lov

De væsentligste ændringer i forhold til den gældende lov (jf. bekendtgørelse nr. 79 af 15. februar 1988 af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. som ændret ved lov nr. 839 af 21. december 1988) er følgende:

- 1) Den statslige bevilling, som hidtil er blevet fordelt (af arbejdsministeren) til de 14 arbejdsmarkedsnævn, der så har foretaget den videre fordeling regionalt til amtskommune, kommuner og nævnet selv, afløses af et generelt tilskud, der fordeles direkte ud til kommuner og amtskommuner og uden andre forhånds-betingelser for midlernes anvendelse end dem, der følger af selve lovens (stærkt forenklede) regler.

- 2) Hovedprincipperne for produktion/afsætning og konkurrenceforvridning (forslagets §§ 3-5) fastholdes, men de hidtidige kontrol- og godkendelsesprocedurer afløses af en forpligtelse for kommuner og amtskommuner, der nu får det administrative ansvar, til at påse, at bestemmelserne er opfyldt.
- 3) De fleste af de hidtidige detailkrav til aktiviteterne, deltagerkreds, godkendelse m.v. lempes eller afskaffes. Løn- og ansættelsesvilkår på beskæftigelsesprojekter skal som hidtil være overenskomstmæssige eller svarende til det sædvanlige ved tilsvarende arbejde. På det kommunale og det statslige overenskomstområde er det imidlertid mellem parterne aftalt, at der fra 1990 skal aftales en særlig projektløn. Kravet om overenskomstmæssig arbejdstid, som har været en hindring for en hensigtsmæssig placering på deltid, vil imidlertid allerede efter lovforslaget kunne fraviges efter kommunens eller amtskommunens skøn. Aldersgrænsen på 30 år ophæves, således at det helt overlades til kommunernes og amtskommunernes skøn, hvorledes deltagerkredsen af særligt udsatte grupper af ledige skal afgrænses. Tilskudsperioden for løntilskud får ikke nogen mindstegrænse og tilskudsindsatsen kan varieres inden for en maksimumgrænse, således at kommunen kan vælge en hensigtsmæssig kombination af periode og sats. Merbeskæftigelseskravet ved løntilskud erstattes af et krav om, at tilskud ikke må medføre ubillig konkurrence i forhold til eksisterende virksomheder, hvilket netop ville være tilfældet, hvis der blev givet støtte til en ansættelse som alligevel ville have fundet sted. Herved bortfalder de mange regler om overholdelse af merbeskæftigelseskravet og der opnås parallellitet til kravet om at undgå konkurrenceforvridning ved beskæftigelsesprojekter. Ledighedskravet på 3 måneder ophæves.
- Endelig vil det efter forslaget være kommunen eller amtskommunen, der foretager placering af ledige på beskæftigelsesprojekter og i løntilskud, hvor Arbejdsformidlingen efter gældende lov har denne beføjelse ved beskæftigelsesprojekter iværksat af andre end kommuner og amtskommuner og ved løntilskud.
- 4) Den sagkundskab om arbejdsmarkedsforhold, der findes hos Arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsnævnene, vil fortsat kunne udnyttes af kommunerne og amtskommunerne, bl.a. ved vurdering af behovet for beskæftigelsesindsatsen og for uddannelsesinitiativer, ved planlægning og prioritering af indsatsen, ved rekruttering af ledige til aktiviteterne og ved tilrettelæggelsen af det virksomhedsopsøgende arbejde. Men det vil skul-

le ske inden for en lovgivningsmæssig ramme, hvor det entydigt er kommuner og amtskommuner, der har kompetence til og ansvaret for at tilrettelægge aktiviteterne.

- 5) Mulighederne for at iværksætte (købe) uddannelsesaktiviteter efter denne lovgivning udvides. Efter den hidtidige lov har der alene været mulighed for at købe kurser under Arbejdsmarkedsuddannelserne (AMU). Efter lovforslaget vil (amts)kommuner frit kunne købe kurser m.v. – inden for og uden for AMU's område – som led i beskæftigelsesindsatsen. Køb skal ske på de vilkår, som gælder for indtægtsdækket virksomhed.
- 6) Administrationen af lovgivningen er med forslaget forenklet eller afskaffet. De tilbageværende administrative funktioner er med forslaget placeret entydigt hos kommuner og amtskommuner.
- 7) I konsekvens heraf er klageadgangen forenklet, således at (amts)kommunernes afgørelser – med nogle få undtagelser – efter forslaget vil være administrativt endelige. Undtagelserne er nogle få typer af afgørelser, hvor det er fundet nødvendigt at bibeholde en klageadgang til et arbejdsmarkedspolitisk organ (arbejdsmarkedsnævnet).

3. Administrative konsekvenser.

For så vidt angår den statslige administration, vil forslaget om at fjerne Arbejdsformidlingens administration af beskæftigelsesområdet bidrage til en udmontering af de bevillingsjusteringer, der som følge af afbureaukratiseringen allerede er indregnet i Arbejdsministeriets samlede bevillinger på forslag til finanslov for finansåret 1990.

Med hensyn til konsekvenser for kommuner og amtskommuner bemærkes, at langt hovedparten af beskæftigelsesprojekter allerede i dag administreres af kommunerne.

Forslaget indebærer en kraftig regelforenkling og langt større frihedsgrader for kommunerne og amtskommunerne. Samtidig fjernes alle Arbejdsformidlingens kontrolfunktioner.

Denne afbureaukratisering vil medføre en lettelse i kommunernes administration af beskæftigelsesindsatsen, der skønnes at overstige kommunernes og amtskommunernes nye opgaver med at give tilskud til andre iværksættere af beskæftigelsesprojekter.

4. Økonomiske konsekvenser.

Forslaget er statsfinansielt neutralt, idet det forudsættes, at et beløb svarende til statstilskuddet, der i 1990 udgør 414,1 mill. kr., i stedet ydes som generelle tilskud.

For kommunerne og amtskommunerne under et vil forslaget ligeledes være neutralt, men for den en-

F. t. l. om kommunal beskæftigelsesindsats

kelte kommune og amtskommune kan der blive forskellige afhængig af hvorledes det generelle tilskud fordeles. Dette spørgsmål vil i perioden inden ikrafttrædelsen blive forhandlet i det indenrigsministerielle finansieringsudvalg, hvori de kommunale organisationer er repræsenteret, således at der vil kunne være taget stilling til fordelingen inden de (amts)kommunale budgetter for 1991 bliver vedtaget.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Efter de gældende regler er gruppen af unge under 30 år fremhævet som en særlig målgruppe i henhold til loven. Dette foreslås ændret således, at målgruppen fremtidigt er »særligt udsatte grupper af ledige«. Formålet er at lempe aldersbetingelsen, så der kan udøves et konkret skøn over den lediges beskæftigelsesbehov uafhængigt af fikserede alderskriterier.

Til §§ 2-5

Forslaget er identisk med den nugældende lovs §§ 2-5.

Til § 6

Efter gældende lov er det arbejdsmarkedsnævne, der

- 1) fordeler de statslige beskæftigelsesmidler til amtskommuner, kommuner og andre ved at yde et timetilskud til beskæftigelsesprojekter,
- 2) godkender projekter, når amtskommuner og kommuner ikke deltager i finansieringen og
- 3) godkender projekter, der producerer og afsætter produkter.

Efter forslaget enten forsvinder disse funktioner eller overgår til amtskommune og kommunerne.

De statslige beskæftigelsesmidler vil blive givet direkte til amtskommuner og kommuner som generelle tilskud. Der bliver derfor ikke længere tale om et særligt timetilskud til projekter, som oprettes alene af en eller sammen med kommuner og amtskommuner.

Projekter, der oprettes af andre end kommuner og amtskommuner vil stadig kunne søge om timetilskud, men skal efter forslaget søge dette hos amtskommuner eller kommuner. Muligheden for at give tilskud op til 120 pct. af den faktiske lønudgift svarer til den nuværende støttemulighed.

Når amtskommunen eller kommunen vurderer om den vil give tilskud til sådanne projekter, skal den samtidig påse, at lovens betingelser er overholdt herunder de særlige betingelser der gælder, hvis der produceres og afsættes produkter fra beskæftigelsespro-

jektet. Disse betingelser er identiske med de nugældende.

Som vilkår for tilskud kan det f.eks. bestemmes, hvem der skal ansættes på projektet.

Ved projekter, som oprettes af en amtskommune eller kommunen selv, der vurderer om lovens betingelser er opfyldt.

For alle projekter gælder dog, at betingelserne i §§ 3-5 om ekstraordinært arbejde og vilkår for produktion og afsætning vil kunne indbringes for arbejdsmarkedsævnet.

Til § 7

Efter gældende lov skal den, der ansættes på projekter enten være mellem 18 og 30 år eller tilhøre en særlig udsat gruppe af ledige.

Efter forslaget ophæves aldersgrænserne og erstattes af et konkret skøn. Dette er i sig selv en regelforenkling. Dertil kommer, at det efter forslaget bliver kommunen eller amtskommunen selv, der foretager dette skøn, således at Arbejdsformidlingens hidtidige opgaver på dette område bortfalder.

Efter gældende lovs § 9 kan kravet om en forudgående ledighedsperiode på 3 måneder fraviges. Efter forslaget ophæves 3-måneders-kravet. Arbejdsministeren kan dog administrativt genindføre kravet.

Efter gældende lov kan kommuner og amtskommuner selv ansætte ledige på egne projekter. Det gælder også efter lovforslaget.

På andre projekter har det hidtil været Arbejdsformidlingen, der – med mindre andet er aftalt med kommunen eller amtskommunen – ansætter de ledige. Efter forslaget vil det også i disse tilfælde være kommunen eller amtskommunen, der ansætter.

Til § 8

Bestemmelsen er identisk med den gældende § 11. Bestemmelsen betyder, at de ansatte også under projektets gennemførelse, skal opfylde de rådighedsbetingelser, der følger af §§ 62-63 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Til § 9

Det foreslås, at arbejdsgiveren skal kunne beslutte af fravige kravet om overenskomstmæssig eller sædvanlig arbejdstid, således at der bliver mulighed for deltidsansættelse. Muligheden for at fastsætte særlige lønvilkår på offentlige beskæftigelsesprojekter bibeholdes.

Til § 10

Tilskudsperiodens længde er i dag administrativt

fastsat til mellem 4 og 12 måneder. Arbejdsformidlingen kan dog fravige mindste perioden, når der er tale om et ansættelsesforhold i forbindelse med sammenhængende uddannelses- og beskæftigelsesforløb.

For at øge antallet af løntilskudsforhold med beskæftigelsesmuligheder og samtidig imødekomme sæsonbetonet efterspørgsel foreslås det at ophæve mindstekravet.

Ved forslaget opnås tillige en regelforenklning og bortfald af en opgave for Arbejdsformidlingen.

Det foreslås, at arbejdsministeren alene fastsætter et maksimalt timetilskud. I frikommuneforsøgene har det vist sig gavnligt at kunne fravige det faste timetilskud, f.eks. således at tilskuddet halveres, mens ansættelsesperioden til gengæld forlænges til det dobbelte.

Tilskuddets størrelse fastsættes ud fra en vurdering af virksomhedens behov for tilskud og tilskudsperiodens længde.

Til § 11

Følgende ændringer i forhold til hidtidig ret foreslås:

Aldersgrænsen foreslås ophævet, jf. bemærkningerne til §§ 1 og 7.

I lighed med hvad der gælder for beskæftigelsesprojekterne, foreslås kravet om en forudgående ledighedsperiode på 3 måneder ophævet, jf. bemærkningerne til § 7. Arbejdsministeren kan dog administrativt genindføre ledighedskravet.

Kravet om, at der skal ske en nettoudvidelse af antallet af ansatte, ændres til, at tilskuddet ikke må medføre ubillig konkurrence over for andre virksomheder. Herved forstås, at der ikke bør ydes tilskud til ansættelse, som virksomheden alligevel ville have foretaget, idet virksomheden i så fald ville have fået en konkurrencefordel på andre virksomheders bekostning. Ændringen tilsigter endvidere en parallellitet i forhold til bestemmelsen om konkurrenceforvridning fra beskæftigelsesprojekter, jf. § 5.

Muligheden for deltidsansættelse uanset overenskomst eller sædvanlige vilkår kan efter forslaget ske uden den lediges samtykke.

Efter de gældende bestemmelser er det Arbejdsformidlingen, der anviser eller henviser til ansættelse efter løntilskud. Dette foreslås ændret, således at kommunen kan placere de ledige direkte. Dog kan kommuner og amtskommuner stadig indhente oplysninger fra Arbejdsformidlingen omkring placeringen af ledige i ansættelse med løntilskud, jf. forslagets § 14, stk. 4.

Efter lovforslaget bortfalder Arbejdsformidlingens opgaver med at påse betingelserne for ansættelse, idet disse efter forslaget skal varetages af kommunen.

Klage over ubillig konkurrence kan dog indbringes for Arbejdsmarkedsnævnet, jf. § 20.

Til § 12

Efter forslaget overgår al administration af beskæftigelsesprojekter og løntilskud fra Arbejdsformidlingen til kommuner og amtskommuner.

Da det forudsættes, at de ledige fortsat skal være tilmeldt Arbejdsformidlingen og stå til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. § 8, opretholdes kommuner og amtskommuners indberetningspligt til Arbejdsformidlingen.

Til § 13

Efter den gældende lovs § 23 kan Arbejdsformidlingen fratage en arbejdsgiver retten til at ansætte ledige med løntilskud. Endvidere kan arbejdsdirektøren beslutte, at tilskud ikke skal udbetales eller endog tilbagebetales, når en række nærmere angivne forhold foreligger. Da administrationen efter forslaget ikke længere skal forestås af Arbejdsformidlingen, men af kommunerne, foreslås det, at kompetencen efter stk. 1 og 2 overgives til kommunerne.

Da der er tale om en negativ forvaltningsakt, for stk. 2's vedkommende endog en forvaltningsakt med karakter af straf, kan kommunens afgørelse påklages til Arbejdsmarkedsnævnet.

Til § 14

Efter den gældendes lov § 23a kan kommuner, amtskommuner og Arbejdsmarkedsnævnet anvende statstilskud til køb af arbejdsmarkedsuddannelser. Det foreslås, at kommuner og amtskommuner fremover skal kunne anvende det generelle tilskud til køb af uddannelser også på andre ministeriers områder. Deltagernes adgang til at komme i praktik bevares.

Til § 15

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs regler om undervisning og praktik på projekter og løntilskudsforhold.

Til § 16

Den sagkundskab om arbejdsforhold, der findes hos Arbejdsformidlingen og Arbejdsmarkedsnævnet vil fortsat kunne udnyttes af kommunerne og amtskommunerne gennem nævnenes årlige redegørelser.

Til § 17

Da samtlige beslutninger efter lovforslaget træffes af kommuner og amtskommuner, og da målet med

det samlede lovforslag er at placere ansvaret for beskæftigelsesindsatsen for særligt udsatte grupper af ledige entydigt hos kommunerne, foreslås det i konsekvens heraf, at den tidligere klageadgang til centrale- og statslige myndigheder afskaffes.

Undtaget herfra er afgørelser om konkurrenceforvridning m.v. som følge af beskæftigelsesaktiviteter, jf. forslaget §§ 3-5 samt § 11, stk. 1, nr. 3, og klage over uberettiget udbetaling af løntilskud, jf. § 13, stk. 1 og 2. I disse tilfælde begrundes arbejdsmarkedets parters særlige sagkundskab og berettigede interessevaretagelse en klageadgang til arbejdsmarkedsnævne.

Til § 18

Det er vigtigt at kommunernes og amtskommunernes kontakt til private virksomheder koordineres med Arbejdsformidlingens indsats på området, dels for ikke at ulejlige virksomhederne unødigt dels for at udnytte Arbejdsformidlingens kendskab til virksomhederne og arbejdsmarkedet.

Det foreslås derfor, at henvendelse til virksomhederne kun kan ske efter en generel forudgående aftale med Arbejdsformidlingen.

Til § 19

Pligtbeløbet videreføres med uændret beløb i 1991 og 1992. Mulighederne for at anvende pligtbeløbet beholdes uændret. Herudover ophæves hjemlen til at fastsætte regler om mellemkommunal udligning i den gældende lovs § 26, stk. 4.

Til § 20

Loven træder ikraft den 1. januar 1991, således at kommuner, amtskommuner, arbejdsformidling og arbejdsmarkedsnævn får god tid til at forberede nyordningen.

§ 7, § 9 og § 11, stk. 1, nr. 1 og 3, hvorefter arbejdstiden kan nedsættes uanset overenskomst eller sædvaner, og hvorefter kravet om en forudgående ledighedsperiode på 3 måneder ophæves, træder dog i kraft den 1. januar 1990 af hensyn til koordinationen med socialministerens forslag om ungdomsydelse.

Regulativer, som er godkendt efter den hidtidige udformning af frikommunelovens § 8, bevarer fortsat deres gyldighed.